

Országos Rendőrfőkapitány

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Ea.:

Tel.:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panaszügyben folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak

h e l y t a d o k.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikus előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

1. panaszos
2. Rendőr-főkapitányság vezetője
3. Független Rendészeti Panasztestület
4. Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt *-n, postai úton terjesztett elő panaszt.

A panaszbeadványban foglaltak szerint *-n * óra körüli időben a 107-es segélyhívószámon érdeklődött arról, hogy a törvénynek megfelelően mit lehet tenni, mi a lehetősége akkor, ha a bejelentett állandó lakcímén tartózkodó személyek a lakásba nem engedik be, oda nem tud bejutni. Az operátor kapcsolt egy férfi rendőrt, akinek a panaszos elmondta ugyanezt, majd az a következőképpen válaszolt: „P***án rúglak te h*lye gyerek!”, majd lerakta a telefont. A panaszos a rendőr hangnemét felháborítónak és elfogadhatatlannak tartotta.

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

- a rendőr hangneme.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos bejelentése alkalmával a rendőr nem megengedhető, kulturálatlan hangnemben beszélt a panaszossal, amely miatt a Panasztestület álláspontja szerint sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja ba) alpontja szerint a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány;
- TIK főosztályvezetője által készített jelentés;
- eset adatlap;
- 1 db CD melléklet.

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos az általa előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem

meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amelyek a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A Tevékenység-irányítási Központ (továbbiakban: TIK) főosztályvezetője jelentésében foglaltak szerint a panaszos *-n * órákor telefonon keresztül tett bejelentést a 112-es segélyhívó számra. A bejelentésében előadta, hogy már több napja nem tud bemenni a bejelentett lakcímére. A panaszos elmondta azt is, hogy nem a fenti címen tartózkodik, de a megadott telefonszámon elérhető. A bejelentést az Országos Rendőr-főkapitányság Ügyeletei Főosztály Hívásfogadó Központ Szombathely állományából * operátor fogadta, és rögzítette. A bejelentésről készült hanganyag alapján az operátor többszöri kérdésére sem nevezte meg a panaszos a tartózkodási helyét. A panaszos kifejezetten hangsúlyozta, hogy nem azt várja, hogy elinduljon egy rendőri egység, hanem egyéb megoldást szeretne.

A hívást az operátor a TIK-be irányította, ahol a szolgálatot teljesítő rendőr fogadta és kezelte. A rögzített hanganyag alapján a megadott mobilszámon visszahívta a panaszost, majd megkérdezte a panaszostól, hogy hova küldje a rendőri egységet. A panaszos erre azt válaszolta, hogy nem a jelzett címen tartózkodik, továbbá előadta, hogy egy szigetszentmiklósi ingatlan öröklése miatt polgári peres eljárás van folyamatban. Az ingatlan vonatkozásában hiába rendelkezik hagyatékátadó végzéssel, illetőleg használatbavételi joggal, azonban e jogait gyakorolni nem tudja. A panaszos a * szám alatti ingatlannal kapcsolatosan elmondta, hogy nem tulajdonosa a lakásnak, de ott van a bejelentett lakcíme. Az ingatlanba azonban nem engedik be. Az ügyeletes azon többszöri kérdésére, mely szerint a panaszos mikor lesz az említett címen, illetőleg hogy miben kéri a rendőrség segítségét, a panaszos érdemi válasszal nem szolgált. A beszélgetés alapján megállapítható, hogy a panaszos a rendőrséghez polgári jogi jogvita tárgyában fordult, annak ellenére, hogy tisztában volt azzal, hogy a rendőrségnek nincs erre hatásköre, így az érdemben nem segíthetett.

A jelentésben foglaltak szerint és a hanganyagot meghallgatva megállapítható, hogy az ügyeletes és a panaszos között a kommunikáció során konfliktus alakult ki, mivel nem sikerült tisztázni, hogy a panaszos lényegében mit szeretne, illetve miért hívta a rendőrséget, valamint milyen segítséget kér. A beszélgetés során kölcsönösen emelt hangot és kulturálatlan hangnemet használtak egymással szemben.

A jelentés alapján a panaszos jelentős számú bejelentést tett már a rendőrségen, illetve számos alkalommal került konfliktusba magánszemélyekkel, közfeladatot ellátó személyekkel, és hivatalos személyekkel. A jelzett polgári jogi jogvita tárgyában több bejelentést tett korábban. A rendőrség többször adott telefonon és személyesen is jogi felvilágosítást részére.

A jelen bejelentés kapcsán érdemi helyszíni intézkedésre nem volt mód, tekintettel arra, hogy a bejelentő többszöri kérésre sem volt hajlandó a tartózkodási helyét megnevezni, illetőleg a fenti címen megjelenni.

A TIK főosztályvezető megjegyezte, hogy nem megengedhető, hogy a rendőrség munkatársai verbális kommunikációjuk során a bejelentőkkel nem kellően kulturált hangnemet használjanak. Ez nem elfogadható abban az esetben sem, amikor a bejelentő nem együttműködő, illetve emelt hangot használ.

VI.

A rendőri intézkedés elleni panasz vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

1. A rendőr hangneme.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés szerint *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”*

Az Rtv. 11. § (1) bekezdés alapján *„A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmességni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”*

A Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexének 1. pontja szerint *„a rendőr önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.”*

Az 5. pont szerint: *„a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”*

A 7. pont utolsó mondata szerint *„tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”*

A panaszos állítása szerint miután a Segélyhívó Központ által a TIK-be kapcsolt rendőrnek a panaszos elmondta mi a problémája, a rendőr a következőképpen válaszolt: *„P***án rúglak te hülye gyerek!”*, majd lerakta a telefont.

A TIK főosztályvezetőjének jelentésében foglaltak szerint, illetve a mellékelt hanganyagot meghallgatva hallható, hogy az ügyeletes és a panaszos között a kommunikáció során konfliktus alakult ki, mivel nem sikerült tisztázni, hogy a panaszos lényegében mit szeretne, illetve miért hívta a rendőrséget, valamint milyen segítséget kér. A beszélgetés során kölcsönösen emelt hangot és kulturálatlan hangnemet használtak egymással. A TIK főosztályvezető a jelentésében azt is megjegyezte, hogy nem megengedhető, hogy a rendőrség munkatársai verbális kommunikációjuk során a bejelentőkkel nem kellően kulturált hangnemet használjanak. Ez nem elfogadható abban az esetben sem, amikor a bejelentő nem együttműködő, illetve emelt hangot használ.

A hangfelvételen hallható, hogy a panaszos és a rendőr beszélgetése vége felé a panaszos ordítva azt mondja a rendőrnek, hogy fel fogja jelenteni, majd erre a rendőr azt válaszolja emelt hangon, hogy *„jelentsen föl, én meg p***án fogom rúgni”*, illetőleg, azt, hogy *„remélem, találkozunk, bemutatkozom személyesen Neked, idióta h*lye gyerek.”*

A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés elvárható. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett

pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Panasztestület álláspontja szerint a fenti rendőri beszédstílus miatt sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

A Panasztestület állásfoglalásával egyetértve a panasz megalapozott.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) és (7) bekezdés, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) és c) pontjai és (2) bekezdés, 178. § i) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 93/A. § (2) bekezdés, 92. § (1) bekezdés, 2. § (1) bekezdése, 11. § (1) bekezdése;
- Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexe 1), 5) és 7) pontja.

Budapest, 2016. október 02.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**